

Era l'hora d'esbarjo. La Tere Seta encara era a la classe. Tothom ja havia marxat, però ella s'havia entretingut perquè estava acabant de tancar la taquilla, que no anava molt bé. Va sentir que algú entrava a la classe. Es va girar i va veure qui havia entrat. Llavors va exclamar: Ostres, sóc jo!

1. Podria ser que es donés una situació com aquesta?
2. Què ho fa que, quan cada persona diu "jo", designa quelcom diferent?
3. Per què *jo* per a mí no és el mateix que *jo* per a tu i *jo* per a tu no és *jo* per a mí?
4. És el mateix "jo" que "ment"?
5. Quina relació hi ha entre el concepte "jo" i el de "persona"?
6. On és el jo?
7. On sents el jo?
8. On ets quan dorms? I si t'has desmaiat ?
9. Per què jo no sóc igual que ningú ni penso igual que ningú?
10. Jo és el cos?, o la ment?
11. Quines coses pot fer el jo? (voler -jo vull-, tenir intencions ...)
12. És el mateix "jo" que "ànima"?
13. Definim "jo":

Conceptes:

- Identitat personal a través del temps
 - Unicitat
 - Irrepetibilitat
 - Irreductibilitat
- Ment
- Subjecte
- Consciència
- Ment
- Consciència moral
- Llibertat
- Voluntat
- Responsabilitat

Hi ha paraules que designen realitats diferents segons en quines circumstàncies es pronuncien. Per exemple, "aquí". Si algú de fora de la classe estant, ens pregunta on és la classe d'Argumentari, li podem contestar tots alhora: "aquí!". I si li responen des de dos classes diferents pensarà que hi ha un error. Però d'aquestes n'hi ha una que designa quelcom diferent per a cada individu que la pronuncia. Aquesta paraula és "jo".

Un joc d'afirmació

SI/NO (*La alternativa del juego*, I. 1.2)

Cal que acabin saludant-se. I que hi hagi valoració.